

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Henrico rustico, qui moriens vidit capiti suo lapidem ignitum imminere,
per quem agros alienos proximo subtraxerat, cap. 47.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

preparare. Ad quem maior Præpositus; Cras in conueniu dicite ei missam solennem, & sepelite, sicque satisfecistis petitioni eius. Quod ita factum est, atque iuxta capellam prædicti confessoris ab eo supultus. Adhuc idem Erwinus uiuit, à cuius ore audiui, quæ dicta sūt. Inter auaros pœnas soluēt etiā aduocati, qui modò salaria pingua recipiunt, & causas subuertunt.

CAPVT XLVI.

N Arrauit mihi ante paucos menses aliquis sacerdos de Saxonia, dicens: Nuper in terra nostra quidam decretista nominatus mortuus est: qui cum hiaret, lingua in ore defuncti non est inuenta. Et meritò linguam perdidit moriens, qui illam sæpe vendiderat uiuens. **APOLLONIVS**: Simile dixisse te recolo de Henrico Ratione in distinct. 6. capitu. 28. **CAESARIVS**: Recordor nunc cuiusdam uerbi, de huiusmodi aduocatis ironicè dicti. Eodem tempore, quo iam dictus Henricus obiit, mortuus est & magister* Falco Treuerensis, mortui sunt & plures nobiles terræ: Rectè, inquit quidam canonicus, faciunt nobiles isti, quòd morientes secum ducunt aduocatos istos, erunt enim eis necessarij. **APOLLONIVS**: Non ibi valebit Saxo neque Ratio, quia sine lingua, siue clauso ore, uerba minimè formantur. **CAESARIVS**: In illo diuino examine, ubi aperti erunt libri, & Ierusalem scrutabitur in lucernis, nullus aduocatorum neque pro se neque pro alijs assignare poterit aliqua falsa loca ex legibus siue decretis. Et hæc dicta sūt de auaris. De dolosis uerò, cui coniuncta est auaritia, nunc aliqua subiungam exempla.

CAPVT XLVII.

IN diœcesi Coloniensi, villa Bude, rusticus quidam fuit Henricus nomine: hic cum morti proximus esset, lapidè grandè & ignitum supra se in aère pendere conspexit. Ex cuius ardore cum æger nimis æstuarer, uoce clamauit horribili: En lapis capitū meo imminēs totū me incēdit. Vocatus est sacerdos, confiteretur, sed nihil profuit illi; Recogita, inquit, si aliquē

De Aduocatis malis.

** al. Folio.*

Sopho.

De Dolosis.

aliquē

aliquē lapide isto defraudaueris. Ad quod verbum ille in se reuersus, ait: Recordor me eundē, vt agros meos ampliarem, in alienos terminos transtulisse. Respondēte sacerdote: Hæc est causa: ille culpam confiterur, satisfactionem pollicetur, sicque a terribili illa visione liberatur.

** al. Re-
gheim.*

CAPVT XLVIII.

Simile contigit in villa cui * Recheym vocabulum est. Cū rusticus quidam ibidem moriturus esset, diabolus assistens, palum igneum ori eius immittere minabatur: ille culpam non ignorans, quocumque se vertebat, semper diabolum cum palo presentem habebat. Palum siquidem eiusdem quantitatis & formæ, de agro suo, in agrum cuiusdam honesti militis eiusdem villæ, Godefridi nomine, transfererat, sibi addendo quod illi subtraxerat. Ad quem, cogente iam dicta necessitate, suos misit, ablata restituere promisit, per quos vt reo ignosceret, supplicauit. Quibus respondit miles: Non ignoscam, finite filiū mulieris bene torqueri. Iterum terretur vt prius, iterum nuncios mittit, sed veniam non consequitur. Tertio eis cum lachrymis venientibus, & dicentibus: Rogamus vos Domine intuitu Dei, vt vestra recipiatis, & misero culpam remittatis, quia mori nō potest, neque viuere licet. Respondit: Modò bene vindicatus sum, modò remittam. Ab illa hora, terror omnis diabolicus cessauit. Ex his exemplis satis colligitur, quòd secundum qualitatem culpæ, etiā Deus formet qualitatem pænæ. Audi nunc, quod te tibi que similes consoletur, de diuitibus atque superbis.

CAPVT XLIX.

De diuitibus atque superbis.

Fuit in regno Francorum clericus quidam, nobilis & diues, quæ duo saepe hominem extollunt, multisque vitijs subiciunt: qui cū mortuus fuisset, & in feretro positus, multitudine populi circumfidente, tã ex clericis quàm ex laicis, ipse se crexit, eūctis audientibus, in hæc verba prorumpens; Iustus iudex iudicauit, iudicatum condemnauit, condemnatū tradidit in manus impiorū: quibus dictis, se reclinans
iterum,